№ 110. Łódź, sobota 10 kwietnia 1920 r. Cena egzemplarza 1 Mk. Rok 2.

Łódzki Dziennik Urzędowy

PRENUMERATA:
Kwartalnie . . . . . Marek 18.—
Miesięcznie . . . . . Marek 6.—
z odnoszeniem do domu.

Redakcja i Administracja
Ulica Piotrkowska № 93.
Telefon Nr. 100.
Administr. czynna od 8 i pół do 3 i pół po poł.
Redaktor przyjmuje od 11 do 1 po południu.

OGŁOSZENIA:
Za wiersz petitowy (4 szpalty na stronie) lub jego miejsce M. 1.50. Wiersz przed tekstem Mk. 5.— (2 szpalty na stronie). Drobne ogłoszenia 30 fen. za wyraz, najmniejsze Mk. 3.—.

Ogłoszenia zamiejscowe i zagraniczne przyjmowane są tylko przez Ajencję Ogłoszeń Adam Benke, Łódź, ul. 6-go Sierpnia № 8.

Śpiączka epidemiczna

(POLIOENCEPHALITIS LETHARGICA).

Od kilku tygodni szerzy się w Warszawie, Łodzi i niektórych miejscowościach kraju epidemja śpiączki epidemicznej — choroby znanej już oddawna, która zazwyczaj występuje w okresie pandemji grypy. Chorobę te, której najbardziej wybitne objawy stanowiły dotychczas **śpiączka** w połączeniu **z porażeniami mięśni ocznych**, można było już przed półtora rokiem spostrzegać w Warszawie w postaci nagminnej (epidemicznej), mniej więcej z takiemi samemi objawami, jakie opisywano w ostatnich latach w epidemjach zagranicznych (we Francji, Angliji, Szwajcarji, Ameryce), przyczem najczęściej zdarzały się postaci **poronne**, dające prawie zawsze rokowanie pomyślne. Obecna jednakże epidemja różni się od poprzedniej nie tylko wielką liczebnością i zupełnie odmiennem ukształtowaniem klinicznem, ale i znaczną śmiertelnością, która w ostatnich czasach przekroczyła 20%.

Na zasadzie doświadczenia epidemji obecnej, która była tematem obrad Sekcji Neurologicznej Warszawskiego Towarzystwa Lekarskiego, można ustalić 3 zasadnicze typy kliniczne tego cierpienia

Pierwszy z nich odpowiada typowi epidemji ubiegłej i opisom autorów zagranicznych. Sprawa rozpoczyna się zazwyczaj od gorączki, nieznacznych objawów oczoporaźnych (najczęściej dwojenie w oczach), bólu głowy, ogólnego niedomagania, poczem chorzy zapadają w stan senności, z której jednakże w każdej chwili łatwo ich obudzić, odpowiadają na pytania, zjadają automatycznie pożywienie, poczem znowu zapadaju w sen, który, o ile chorego nie obudzić, trwać może bez przerwy kilka dni i dłużej. W dalszym przebiegu choroby rozwijać się mogą porażenia mięśni ocznych (opadnięcie powiek, zez, brak oddziaływania źrenic na światło, porażenie akomodacji), porażenia mięśni twarzy, objawy opuszkowe (zaburzenia połykania, mowa nosowa). W niektórych przypadkach objaw śpiączki nie jest stały, ale występuje naprzemian z uporczywą bezsennością. Postaci tej nigdy nie towarzyszą jakieś głębsze zamroczenia świadomości ani zaburzenia psychiczne. W lżejszych przypadkach, które trwać mogą od kilku dni do kilku tygodni, następuje zupełne wyleczenie, a w cięższych zdarzają się i zejścia śmiertelne. Badanie mikroskopowe układu nerwowego stwierdza proces zapalny w mózgu w istocie szarej opuszki i mostu Varol'a, przypominając zmiany w chorobie Heine-Medina. Niektórym badaczom udało się wyhodować pasorzyta, jakoby swoistego dla tej sprawy chorobowej, a nawet wywołać ją doświadczalnie u małpy (Wiesner, Rosenow).

Typ **drugi** choroby tej jest zupełnie odmienny i spostrzegany był dotychczas tylko u nas w przypadkach, pochodzących z Warszawy i z prowincji. Choroba rozpoczyna się prawie zawsze od gwałtownych bólów w okolicy karku, stawu barkowego lub międzyżebrowej zazwyczaj jednostronnych, albo też od dotkliwego swędzenia ciała wraz z podniesieniem ciepłoty. Senność w tej kategorji ustępuje na plan dalszy, zjawiając się niejako epizodycznie, naprzemian z uporczywą bezsennością. Natomiast na plan pierwszy wysuwają się **zaburzenia psychiczne, ruchy pląsawicze** lub **myokloniczne**, oraz zastygły **maskowaty wyraz twarzy**. Ruchy pląsawicze ogarniać tu mogą najrozmaitsze okolice ciała, najczęściej jednakże umiejscawiają się w muskulaturze jamy brzusznej, powodując obraz charakterystyczny, przypominający t. zw. „danse du ventre", zaś zastygły maskowaty wyraz twarzy przypomina chorych, dotkniętych chorobą Parkinson'a. Najwybitniejsze w obrazie klinicznym zaburzenia psychiczne rozpoczynają się zazwyczaj od niepokoju i stanów lękowych, następnie występuje bredzenie, stany splątania, podniecenia, wreszcie osłupienia. Osłupienie to przechodzi często w stan komatyczny, który jest zapowiedzią zejścia śmiertelnego. W niektórych przypadkach występują złożone postacie obłędu z omamami, urojeniami prześladowczemi i t. d., które nie dadzą się podciągnąć pod żaden określony typ choroby umysłowej. Tętno zazwyczaj bywa przyśpieszone, nikłe, przytem **brak nieżytu dróg oddechowych i wysypki**. Śmierć następować może czasem w trzy-cztery dni od wybuchu choroby z powodu porażenia serca, zazwyczaj jednak choroba przeciąga się do kilku tygodni.

Wreszcie kategorję **trzecią** stanowią rzadsze przypadki, w których spotykamy tylko poszczególne objawy typu drugiego, np. bóle, gorączka i stan komatyczny bez przejściowego okresu psychozy, lub też wyłącznie zaburzenia psychiczne z gorączką, które wkrótce kończą się śmiercią. Rozpoznanie tej ostatniej kategorji możliwe jest tylko podczas panującej epidemji.

W rozpoznaniu różniczkowem należy przedewszystkiem mieć na względzie, że cierpienie to niema nic wspólnego ze stanem letargicznym pochodzenia **histerycznego** ani z t. zw. **chorobą snu**

(trypanosomiasis). Pewnę trudności nastręczać może różnicowanie z nietypowemi postaciami drętwicy karku oraz z gruźlicznem zapaleniem opon mózgowo-rdzeniowych. Rozstrzygać tu będzie brak sztywności karku, oraz wybitniejszej pleocytozy płynu mózgowo-rdzeniowego, jakkolwiek w szeregu przypadków spostrzegano nieznaczną limfocytozę. Ważną jest rzeczą ustalenie związku tego cierpienia z chorobą Heine-Medina, i wobec tego Ministerstwo Zdrowia Publicznego zarządza równocześnie obowiązkowe zgłaszanie obu tych cierpień.

Ze względu na to, że stan tych chorych wymaga specjalnej opieki lekarskiej oraz ze względu na nieznane drogi zakażenia należy chorych kierować do szpitali lub oddziałów specjalnych. Równocześnie z obowiązkowem zgłaszaniem tych przypadków dla ustalenia ich liczebności Ministerstwo Zdrowia Publicznego zarządza ankietę w celu zorjentowania się w rodzaju tych przypadków i rozpatrzenia całkowitego materjału.

DZIAŁ URZĘDOWY.

ODEZWA RZĄDU.

Polska wkracza z okresu walki o byt polityczny w okres wewnętrznej odbudowy swojego życia. Czekają nas ogromne zadania: podniesienie gospodarstwa rolnego i przemysłowego, walka z drożyzną i walka z epidemjami, budowa floty handlowej, dróg wodnych i komunikacji lądowej, budowa szkół i innych kulturalnych urządzeń. Nie pokryjemy tych wszystkich potrzeb zwyczajnym dochodem z podatków, ani nie uzyskamy pomocy obcej, zanim sami sobie pomagać nie zaczniemy. Zasoby pieniężne całej naszej ziemi, od wód Bałtyku po Tatry, od śląskich złóż węglowych po litewskie bory, muszą popłynąć szerokim strumieniem ku zadaniom, bez spełnienia których nie staniemy się nowoczesnem państwem.

Pożyczka wewnętrzna, do której podpisywania wzywa Rząd wszystkich mieszkańców Polski, nie jest dla nikogo ciężarem. Jest sposobnością korzystnego umieszczenia pieniędzy, jest hamulcem, który powstrzyma spadek waluty, tak dla wszystkich dotkliwy. Kto w niej umieści swoje zasoby, da dowód, że rozumie łączność interesu własnego z interesem powszechnym.

Państwo wywiąże się wtedy ze swych rozległych obowiązków, gdy wszyscy bez wyjątku w tej pożyczce wezmą udział, bez względu na to, do jakiej klasy należą, z jakiej dzielnicy pochodzą, jaką wiarę wyznają. Pomyślny wynik pożyczki jest zawisły nietylko od bogatych, albowiem i skromne oszczędności mogą się złożyć na miljardy.

Wszystkie narody składały ogromne sumy na pożyczki wojenne. Wiele pieniędzy wydobyli najeźdźcy z polskiej ziemi na cele nam wrogie. Dzisiaj społeczeństwo nie może odmówić Państwu Polskiemu tego, co potrzeba na jego odbudowę, na jego odrodzenie.

Niechaj wyniki tej pożyczki będą wyznaniem wiary we własne siły wobec całego świata, który patrzy na początki naszego nowego życia państwowego; niechaj będą dowodem, że nie zmarnujemy wolności po tylu latach i tak wielkim trudem zdobytej.

Prezydent Ministrów: (—) *L. Skulski.*
Minister Skarbu: (—) *Grabski.*

Warszawa, dn. 17 marca 1920 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Aprowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zmiany rozporządzenia Ministra Aprowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, w przedmiocie przymusowego wykupu: żyta, pszenicy, jęczmienia, owsa i przetworów tych zbóż, z dnia 29 stycznia 1920 r. (Dz. Ustaw R. P. Nr. 10, poz. 58) i rozporządzenia Ministra Aprowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie przymusowego wykupu: bobiku, fasoli, grochu, peluszki, gryki, prosa i przetworów tych ziemiopłodów, z dn. 9 lutego 1920 r. (Dz. Ust. R. P. № 18, poz. 89).

Na zasadzie art. 1 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w sprawie zmiany art. 3 ustawy z dnia 18 listopada 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/1920 (Dz. Ust. R. P. № 19, poz. 94) i art. 4, 9 i 10 ustawy z dnia 18 listopada 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/1920 (Dz. Ustaw R. P. Nr. 89. poz. 485) zarządza się, co następuje:

Art. 1.

Rozporządzenie Ministra Aprowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie przymusowego wykupu: żyta, pszenicy, jęczmienia i owsa i przetworów tych zbóż z dnia 29 stycznia 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 10, poz 58) i rozporządzenie Ministra Aprowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie przymusowego wykupu bobiku, fasoli, grochu, peluszki, gryki, prosa i przetworów tych ziemiopłodów z dnia 9-go lutego 1920 r. (Dz. Ustaw Nr. 18, poz. 89) utrzymują swą moc obowiązującą, z tem, że zarządzenia, zawarte w powyższych rozporządzeniach, a dotyczące producentów, posiadających gospodarstwa o obszarze powyżej 40 morgów ziemi ornej, stosować się mają również do producentów, posiadających gospodarstwa o obszarze 25 do 40 morgów ziemi ornej, przyczem termin złożenia przez ostatnich deklaracji, przewidzianych w art. 2 powyższych rozporządzeń, ustalony zostaje na dzień 1-go kwietnia 1920 roku, a ostateczny termin dostawy ziemiopłodów, przewidziany art. 1 tychże rozporządzeń — na dzień 20 kwietnia 1920 r.

Art. 2.

Winni przekroczenia przepisów zawartych w niniejszym rozporządzeniu podlegają karom przewidzianym w art. 10 ustawy z dnia 18 listopada 1919 roku o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20 (Dz. Ustaw R. P. Nr. 89, poz. 485).

Art. 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Aprowizacji:
(—) *St. Śliwiński.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *Bardel.*

Warszawa, dnia 28 lutego 1920 r.

(Dz. Ust. Nr. 23, z dn. 17 marca 1920 r., poz. 135).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie ustanowienia norm podatku zasadniczego od zwierząt domowych na rok 1920.

Na mocy art. 1184 i 1185 Ustawy Lekarskiej (tom XIII Zbioru Praw Rosyjskich, wyd. 1905 r.) oraz Dekretu Naczelnika Państwa z dnia 31 grudnia 1918 roku (Dziennik Praw Państwa Polskiego z dnia 13 stycznia 1919 r. Nr. 5, poz. 92), ustanawiam dla terenu b. zaboru rysyjskiego następujące normy podatku zasadniczego, mającego się pobierać w roku 1920 od właścicieli zwierząt gospodarskich:

od konia	6 mk.
od bydła rogatego . . .	5 „
od cieląt, owiec i kóz . .	1 „
od świń	4 „

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) w z. *Z. Chmielewski.*

Warszawa, dnia 11 marca 1920 r.

(Dz. Ust. R. P., Nr. 23 z d. 17 marca 1920 r., poz. 138).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Zdrowia Publicznego w przedmiocie obowiązkowego zgłaszania przypadków zachorowań na t. zw. „śpiączkę epidemiczną“ (polioencephalitis lethargica) oraz przypadków dziecięcego porażenia rdzeniowego (choroby Heine Medina).

Na podstawie art. 4 ustawy w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób, występujących nagminnie, z dnia 25 lipca 1919 r. (Dz. Ustaw Nr. 67, poz. 402) rozciągam przewidziany art. 3 tejże ustawy obowiązek zgłaszania chorób na wszystkie przypadki t. zw. „śpiączki epidemicznej“ (polioencephalitis lethargica) oraz dziecięcego porażenia rdzeniowego (choroby Heine Medina).

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw i obowiązuje w ciągu 6 miesięcy od jego ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego:
(—) w z. *Chodźko.*

Warszawa, dn. 11 marca 1920 r.

(Dz. Ust. R. P. № 23, z dn. 17 marca 1920 r., poz. 140).

ROZPORZĄDZENIE

Ministerstwa W. R. i O. P. w przedmiocie uznania prawniczych egzaminów rządowych i teoretycznych złożonych na uniwersytetach austrjackich.

Prawnicze egzaminy rządowe teoretyczne, zdane na jednym z uniwersytetów państwa austrjackiego po 1 listopada 1918 r., mogą być uznane przez Ministerstwo W. R. i O. P. na wniosek jednej z Komisji egzaminacyjnych państwowych uniwersytetów polskich pod warunkiem, iż składający podanie o uznanie egzaminów wykażą się, iż uczynili zadość obowiązkowi służby wojskowej w wojsku polskiem, lub przedstawią dowody niemożności spełnienia tego obowiązku, oraz pod warunkiem zdania egzaminu dodatkowego, w razie wymagania takiego egzaminu przez odnośną Rządową Komisję egzaminacyjną.

Analogiczne wymagania stosuje się na podstawie uchwały Rady Ministrów z 18 września 1918 r. w połączeniu z obowiązującemi w Małopolsce przepisami przy nostryfikowaniu dyplomów doktorskich, prawniczych i lekarskich, tudzież uznawaniu poszczególnych egzaminów ścisłych.

Minister:
(—) *T. Łopuszański.*

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w przedmiocie zastępstwa niekoncesjonowanych zakładów ubezpieczeniowych.

Na podstawie art. 25 dekretu o organizacji władz naczelnych z dnia 3 stycznia 1918 r. (Dz. Pr. Nr. 1, poz. 1) zarządzam, co następuje:

Art. 1.

Powołując się na rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 4-go marca 1919 r. („Monitor Polski“ Nr. 51) zarządzam, iż wszelkie zastępstwo niekoncesjonowanych w Polsce zakładów ubezpieczeniowych jest wzbronione i pośredniczenie w załatwianiu operacji ubezpieczeniowych w drodze korespondencji zakazane.

Art. 2.

W razie ujawnienia tego rodzaju tranzakcji, osoby, zajmujące się pośrednictwem lub w jakikolwiek bądź sposób współdziałające przeprowadzeniu tranzakcji będą pociągnięte do odpowiedzialności karnej.

Art. 3.

Rozporządzenie niniejsze dotyczy wszelkich działów ubezpieczeń, jako to życia, ognia, transportów etc.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Warszawa 31 stycznia 1920 r.

(Dz. Ust. R. P. № 23 z d. 17 marca 1920 r. poz. 131).

OKÓLNIK

Do wszystkich PP. Wojewodów.

W sprawach zatwierdzenia targów i jarmarków Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości i zastosowania, co następuje:

Na zasadzie art. 35 roz. II p. 20 ustawy o Organizacji Zarządu Gubernji Kr. Pol. (Zb. Pr. T. II) oraz art. 14 p. 3 i art. 31 i 32 Rozporządzenia Wykonawczego Rady Ministrów do ustawy tymczasowej o organizacji władz administracyjnych drugiej instancji (Dz. Ust. z r. 1919 Nr. 90 poz. 490) do zakresu działania Rady Wojewódzkiej należy rozstrzyganie spraw dotyczących targów i jarmarków.

Celem ujednostajnienia trybu postępowania przy rozpatrywaniu wspomnianych spraw Ministerstwo Spraw Wewnętrznych oznajmia co następuje:

Podania o ustanowienie, przeniesienie z miejsca na miejsce oraz zmian termin targów i jarmarków winny zawierać:

1) oznaczenie miejscowości, w której mają się odbywać targi wzgl. jarmarki, z dołączeniem odręcznego planu sytuacyjnego miejscowości i placu targowego wzgl. jarmarcznego, o ile chodzi o ustanowienie wzgl. przeniesienie targów lub jarmarków;

2) we wszystkich wypadkach oznaczenie dat, w których mają się odbywać targi wzgl. jarmarki;

3) oznaczenie towarów, które mają być przedmiotem targów, wzgl. jarmarków;

4) odpis koncesji, udzielonej przez b. władze rosyjskie o ile targi wzgl. jarmarki odbywały się przed wojną;

5) opinje Rady Gminnej (miejskiej) właściwej gminy (miasta);

6) opinja Wydziału Powiatowego właściwego powiatu;

7) opinja weterynarza powiatowego, o ile przedmiotem targów wzgl. jarmarków ma być inwentarz żywy.

Opinji pod 5) i 6) oraz odpisu koncesji należy również żądać w wypadkach, gdy chodzi o zniesienie targów i jarmarków.

Wpływające do Województwa podania w sprawach targów i jarmarków winny być rozpatrywane przez Departament Samorządowy w porozumieniu z Departamentem Przemysłowym (do czasu aktywowania tego Dep. z właściwym Urzędem Przemysłowym) i przedkładane Radzie (wzgl. Sekcji) Wojewódzkiej do rozstrzygnięcia. Po rozstrzygnięciu sprawy przez Radę (Sekcję) Wojewódzką Dep. Samorządowy ostatecznie załatwia sprawę zawiadamiając petentów o zapadłej decyzji, a w razie przychylnego rozstrzygnięcia podania ogłasza w Dzienniku Wojewódzkim o miejscowościach i terminach odbywania targów i jarmarków, jako też o towarach będących ich przedmiotami oraz zawiadamia o tem Ministerstwa: Spraw Wewnętrznych i Przemysłu i Handlu.

O powyższym trybie postępowania wyda Pan odpowiednie pouczenie do wszystkich Starostw w podległym Panu obszarze.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *S. Wojciechowski.*

Warszawa, dnia 3 marca 1920 r.

Podziękowanie Naczelnika Państwa.

Na ręce Dowódcy O. Gen. Łódzkiego gen. Olszewskiego nadeszła następująca depesza:

„Serdecznie dziękuję Panu Generałowi i podległym mu oddziałom za przysłane mi w dniu imienin życzenia. Józef Piłsudski, Naczelnik Państwa i Naczelny Wódz“.

Dedesza ta jest odpowiedzią na życzenia złożone Naczelnemu Wodzowi przez D. O. Gen. Ł. w dn. 19 marca r. b.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Ministerstwa Roln. i Dóbr Państwowych.

Sprawa wprowadzenia gruntownych zmian w zaopatrywaniu kuźni wiejskich w węgiel kowalski od dłuższego już czasu była jedną z najpilniejszych trosk Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Wobec ciężkich obecnych warunków gospodarczych Polski, wywołanych nierównomierną produkcją węgla w kopalniach oraz brakiem środków przewozowych, Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych w celu umożliwienia ludności wiejskiej nabywania koksu poczyniło następujące zarządzenia:

1) W porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu uruchomiono w każdym powiecie jedną składnicę koksu i węgla kowalskiego.

2) Koks, a w razie braku koksu, węgiel kowalski kierowany będzie do tych składnic na zlecenie Ministerstwa Przemysłu i Handlu za pośrednictwem instytucji, finansujących dostawę tych artykułów.

3) Sfinansowanie strony handlowej tej sprawy powierzono Centrali Współdzielczych Stowarzyszeń Rolniczo-Handlowych (Tamka 1) i Kooperacji Rolnej (Kopernika 30).

4) Wymienione poniżej powiatowe filje wspomnianych instytucji oraz utworzone porzednio przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu składnice koksu upełnomocnione zostały do wydawania koksu lub węgla kowalskiego na zasadzie przedstawionych przez odbiorców odpowiednich świadectw przemysłowych po 100 kg. miesięcznie na każde ognisko. Wydawanie większych ilości koksu wobec tego braku obecnie jest niemożliwe Jednocześnie jednak Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych podejmuje usilne starania w celu zwiększenia norm koksu kowalskiego, pragnąc w ten sposób stworzyć możliwie normalne warunki pracy kuźni wiejskich.

Po potrzebne do odbioru koksu świadectwa przemysłowe rolnicy i kowale wiejscy zgłaszać się winni w odnośnych urzędach Starostwa.

Składnica koksu i węgla kowalskiego, utworzona przez Wydział Rzemiosł i Drobnego Przemysłu Min. P. i H. dla potrzeb rzemiosł, drobnego przemysłu, oraz kowali wiejskich — mieści się w Łodzi — Towarzystwo Resursa Rzemieślnicza (Kilińskiego Nr. 117).

Z PRASY.

„Dziennik Ustaw“ Nr. 22 z d. 14 marca 1920 r.

Treść: 122. Rozporządzenie w przedmiocie przedłużenia godzin otwarcia teatrów i t. d. 363.

123. Rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wojskowych i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w przedmiocie wprowadzenia obowiązku osobistych świadczeń wojennych dla zabezpieczenia ruchu elektrowni warszawskiej. 364.

124. Rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w przedmiocie zapewnienia bezpieczeństwa Państwa i utrzymania porządku publicznego w czasie wojny. 364.

„Dziennik Ustaw“ Nr. 23 z d. 17 marca 1920 r.

Treść: 125. Ustawa z dnia 2 marca 1920 roku w przedmiocie zmiany przepisów obowiązującej na obszarze b. dzielnic austrjackich ustawy z dnia 17 czerwca 1883 r. (Dz. pp. 117) o ustanowieniu inspektorów przemysłowych. 366.

126. Ustawa z dnia 2 marca 1920 roku o budowie linji kolejowej Sierpc-Brodnica. 367.

127. Ustawa z dnia 5 marca 1920 roku o przyznaniu dla cywilnych emerytowanych funkcjonarjuszów

państwowych, kolejowych, dla nauczycieli szkół powszechnzch, średnich i wyższych, jak też dla wdów i sierot po nich oraz księży emerytów nadzwyczajnego dodatku drożyźnianego. 368.

128. Rozporządzenie o utworzeniu Państwowego Urzędu naftowego. 369.

129. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w przedmiocie ustalenia cennika na skóry surowe. 370.

130. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w przedmiocie ustalenia cennika skór gotowych. 372.

131. Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie zastępstwa niekoncesjonowanych zakładów ubezpieczeniowych. 373.

132. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, wydane w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych w przedmiocie organizacji Policji Państwowej, pełniącej służbę na drogach wodnych. 374.

133. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych w przedmiocie stosowania ulg taryfowych i wszelkich możliwych ułatwień w przewozie kolejami żelaznemi dla rodzin, mienia, inwentarzy i materjałów budowlanych rolników, przenoszących się z dotychczasowych swych siedzib w celach osadniczych na nabyte z parcelacji obszarów dworskich grunta w innych częściach Państwa. 375.

134. Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa Zdrowia Publicznego w przedmiocie powołania Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza Ministerstwa Zdrowia Publicznego do walki z epidemjami. 378.

135. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zmiany rozporządzenia Ministra Aprowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, w przedmiocie przymusowego wykupu: pszenicy, jęczmienia, owsa i przetworów tych zbóż, z dnia 29 stycznia 1920 r. i rozporządzenia Ministra Aprowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie przymusowego wykupu: bobiku, fasoli, grochu, peluszki, gryki, prosa i przetworów tych ziemiopłodów, z dn. 9 lutego 1920 roku. 379.

136. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych w sprawie przedłużenia ważności dodatku V miejscowej taryfy towarowej austrjackich kolei państwowych, część II, dla wązkotorowych kolejek. 380.

137. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych o zmianie oceny formularzy listów przewozowych. 380.

138. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie ustanowienia norm podatku zasadniczego od zwierząt domowych na rok 1920. 381.

139. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych w sprawie podwyższenia taryfy osobowej na przejazd w klasie I kolejami b. dzielnicy pruskiej. 382.

140. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego w przedmiocie obowiązkowego zgłaszania przypadków zachorowań na t. zw. „śpiączkę epidemiczną" (polioencephalitis lethargica) oraz przypadków dziecięcego porażenia rdzeniowego (choroby Heine Medina. 382.

141. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie zapewnienia bezpieczeństwa Państwa i utrzymania porządku publicznego w czasie wojny. 383.

142. Obwieszczenie Ministra Aprowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie sprostowania daty w „Rozporządzeniu w przedmiocie przymusowego wykupu: bobiku, fasoli, grochu, peluszki, gryki, prosa i przetworów tych ziemiopłodów". 383.

Z Urzędu Zdrowia Okręgu Łódzkiego.

WYKAZ

chorób zakaźnych w Łodzi za czas od 28 marca do 3 kwietnia 1920 roku.

Na dur plamisty zachorowań 43, w tem mężczyzn 17, kobiet 26, chrześcijan 24, żydów 19, (zgonów 1);

na dur brzuszny zachorowań 11, w tem mężczyzn 4, kobiet 7, chrześcijan 5, żydów 6;

na dur powrotny zachorowań 3, w tem mężczyzn 1, kobiet 2, chrześcijan 2, żydów 1;

na płonicę zachorowań 5, w tem mężczyzn 3, kobiet 2, chrześcijan 5, (zg. 1);

na błonicę (zg. 1);

na gorączkę połogową zachorowań 2, w tem 1 chrześcijanka, 1 żydówka;

na zapalenie opon mózgowych zachorowań 5, w tem mężczyzn 3, kobiet 2, chrześcijan 2, żydów 3 (zgonów 2);

na gruźlicę zgonów 40.

Zagubili dowody osobiste:

Bajer Toremgot. Wieś Olechów gm. Wiskitno. 4727
Baum Zalma. Przedborze, pow. Koński. 4731
Berliński Jakób. Wschodnia 29. 4708
Bursztyn Sura. Rzgowska 6. 4698
Buxbaum Samuel-Bogusław zagub. paszport wyd. w Będzinie, zam. przy ul. Długiej 18. 4741
Bilefeld Jakób. Aleksandryjska 10. 4764
Bechler Luser. Wschodnia 6. 4750
Cybart Emilja. Luizy 46. 4758
Cymbalska Rychla. Zgierska 48. 4756
Frenkiel Ruchla. Nowomiejska 19. 4681
Frenkiel Juda. Nowomiejska 19. 4680
Grzelta Franciszek. Gm. Czarnocin. 4674
Goldlewicz Chaim. Konstantynowska 42. 4762
Grajf Adela. Starka 35. 4759
Guldiner Josek. Jerozolimska 7. 4752
Horowicz Jakób Majlech. Długa 14. 4765
Hagendorf Ruchla. Plac-Kościelny 3. 4716
Jackowski Szymon. I Fajfra 2/4. 4761
Kruch Małka. Jerozolimska 7. 4763
Kryszek Boruch. Zawadzka 20. 4740
Klouze Juljusz. Wieś Szynszków gm. Bełdów. 4724
Kłodawski Józef. Składowa 17. 4705
Kujawski Józef zag. paszport niemiecki. Rzgowska 6. 4695
Lipszyc Hersz Chaim. Cegielniana 17. 4730
Leman Marja. Piotrkowska 181. 4686
Lipszyc Izaak. Północna 14. 4760
Majewski Antoni. Piotrkowska 176. 4748
Mazelsjo Szymsza. Fiszera 14. 4704
Neuhaus Feliks. Anny 24. 4717
Ofenbachówna Leokadja. Aleksandrowska 7. 4682
Pawlik Michał. Krótka 2. 4721
Pomeranc Wolf. Brzezińska 13. 4677
Pacanowska Hawa. Wschodnia 4. 4767
Parzenczewska Dwojra. Tuszyn. 4751
Rosenberg Izrael. Północna 21. 4743
Rafałowicz Hersz Kopel. Aleja I Maja 2. 4718
Szattan Szmul Józef. Południowa 25. 4719
Szwarcburg Chaim Awner. Aleja I Maja. 4736
Szmit Emilja zam. w Hotelu-Manteufla zagubiła paszport wydany przez Policję Komunalną w Warszawie. 4742
Toblik Haja Łaja. Bałuty, Krótka 5/7. 4711
Weinert Dora. Dzielna 29. 4732
Wengier Rachla. Cegielniana 59. 4691
Waciasz Icek Majer. Północna 11. 4675

Wegner Jan zagubił tymczas. dowód osobisty wydany przez Urząd gminy Nowosolna. 4746
Zaginął paszport familijny na imiona Fradel Wasserman i Jankiel Wasserman zamieszkali przy ul. I Fajfra 1. 4715

Drobne ogłoszenia.

Ajchelbaum Bluma zamiesz. przy ul. Głównej Nr. 57, zgub. paszport, legitymację chlebową i książkę zapomogową wydaną w komitecie bezrobotnych.

Berman Josek zagubił spis przemysłowy. Pańska 2.

Berner Adolf zagubił odroczenie. Wieś Moskaliki gm. Dobra, pow. Brzeziński.

Chrzanowiczowi Pinkusowi, Nowy Rynek 7 skradziono na koleji w drodze z Koluszek do Piotrkowa; 12 tysięcy marek, paszport, różne dokumenty. Za zwrot powyższego przeznaczam mk. 3 tysiące.

Dugawson Mordka zagubił legitym. chleb. Kielma 34.

Gociał Abram zagubił wykaz przemysłowy i patent. Nowomiejska 10.

Guterman Jankiel zabubił patent na rok 1919. Wschodnia 69.

Goldsztajn Aron zam. w Głownie zagubił kartę zwolnienia wydaną w Brzezinach przez P. K. U.

Lenczner Touba zagubił patent. Kilińskiego 46.

Naftul Jaman zagubił wykaz przemysłowy i patent. Pieprzowa 11.

Próchnicki Antoni, zam. w w Chojnach przy ul. Sokolej Nr. 11 zag. paszport, kartę węglową i naftową.

Radzinerowi Abramowi zamieszk. w Łodzi przy ul. Kilińskiego Nr. 47 skradziono bilet zezwolenia poborowego z roku 1897 a także 1400 marek gotówki.

Szlumielówkie Zofji skradziono paszport zagraniczny wydany w Wiedniu. Zgierz, ul. Długa 31.

Siegelberg Majer zam. w Łodzi przy ul. Olgińskiej Nr. 11 zagubił paszport zagraniczny, wydany przez Starostwo Łódzkie, także pozwolenie na wyjazd do Niemiec, wydane przez Minist. Spraw Zagranicznych w Warszawie i wizę wydaną przez szwajcarskiego konsula w Warszawie.

Serakowiak Aron Wolf zagubił wykaz przemysłowy. St. Zarzewska 9.

Weinginsberg Sucher zagubił wykaz przemysłowy. N. Zarzewska 1.

Weinerman Dawid zagubił paszport i patent. Wolborska 30.

Wawrzyniak Leon zamiesz. przy ul. Wróbla Nr. 26 zagubił portfel ze znajdującą się w nim asygnatę na 1100 mk., paszport niemiecki wydany w Łodzi i akt rejentalny.

Wildemanowi Wilhelmowi zamieszk. przy ul. Leśnej Nr. 42 skradziono portfel, paszport żony na imię Anna Wildeman, oraz kartkę udziałową za Nr. 222 i 450 marek gotówki.

Zagubiony został przekaz Sądu Okręgowego m. Łodzi na imię Srula Landau zam. przy ul. Kilińskiego 47, na sumę mk. 603, w sprawie Z. 383/19. Skutki prawne zastrzega się.